

derfor, at deres Betragtning af Sagerne ikke ubetinget bør være den, der lægges til Grund for Afgjørelsen, hvad der let vil ske, naar Boerne behandles af en Ret, der ikke har særlig Handelskundskab. Jeg tror derfor, at der er god Grund til at holde fast ved Forslaget under Nr. 59, og jeg anbefaler det herved til Vedtagelse af det høie Thing.

Justitsministeren: Ved dette Affnit er der jo stillet Forslag til tvende nye Paragrafer, hvoraf den ene foreslaas af det samlede Udvalg, og den anden af en Del af Udvalget. — Hvad nu først Forslaget under Nr. 58 angaar, Forslaget til den nye Paragraf om Statusopgjørelsen, da skal jeg kun bemærke, at de Betragtninger, som vistnok med fuldkommen Føie have bevæget Udvalget til ikke her at gøre noget Forslag med Hensyn til Handelsbøger, ere Betragtninger, som under Sagens tidligere Bearbejdelse virkede Noget videre, idet de medførte, at der heller ikke i Lovforslaget optoges nogen Bestemmelse om en saadan Statusoversigt, som nu foreslaaet, idet denne ganske vist vel staar i Forbindelse med det foreliggende Konkursforslag, men dog nærmest hører hjemme i Handelslovgivningen, hvori en Reform, som det ærede Thing jo vil vide, er under Forberedelse, men uden at denne, der er et omfattende og vanskeligt Arbejde, dog kan fremmes meget hurtigt. Det maa imidlertid erkjendes, at der er noget Vilkårligt i, hvor man skal afstille Grændsen. Og, selv om man væsentlig har med Konkurslovgivningen at gøre, kan det ikke godt undgaaes, at man af og til kommer ind paa et eller andet Grændse-omraade. Dette gjælder saaledes med Hensyn til Straffelovgivningen, og det gjælder ligeledes med Hensyn til det af Udvalgets Mindretal under Nr. 59 stillede Forslag om Domstolenes Organisation. Derfor skal jeg heller ikke, naar Rigsdagen virkelig antager, at det gaar an at opstille en saadan Forpligtelse som den, der under Nr. 58 er foreslaaet opstillet under en ny Paragraf efter § 146, gjøre nogen Indvending derimod. Jeg tilstaar, at det har overrasket mig noget, at man er bleven enig om Forslaget; men, tør Rigsdagen vedtage det, saa sker det paa dens Ansvar, og saa skal

jeg ingen Vanskelighed gjøre derved. — Hvad Forslaget under Nr. 59 angaar, da skal jeg for mit Bedkommende tiltræde Mindretallets Forslag. At jeg vilde det, fremgik maasse allerede af de Bemærkninger, som jeg fremførte igaar om, hvorledes jeg maatte anse det for ønskeligt, hvis der ved den nye Lovs Anvendelse i Kjøbenhavn kunde finde en saadan ordnet Samvirken Sted mellem Retsskyndige og Handelskyndige, som vil blive mulig ved at henlægge Handelsfallitboers Behandling til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn. Ogsaa her er der, som sagt, Tale om et Grændse spørgsmål; men aldeles skarpt kan man nu en Gang ikke forskanse sig indenfor Lovforslagets meget nøie afstulte Grændser, naar man med Nytte vil gennemføre praktiske Reforme. Forslaget under Nr. 59 gaar ganske vist lidt udenfor Konkurslovsforslagets egentlige Omraade; men det staar dog i saa nøie Forbindelse dermed, at jeg ikke tror, at der kan være nogen Betænkelighed ved her at gaa ind derpaa, naar man i Dvrigt anser den deri indeholdte Ordning for hensigtsmæssig, og det tror jeg, at den er. Man vil maasse sige: Hvorfor har Du da ikke selv foreslaaet den? Dertil svarer jeg: Jeg har, da jeg forelagde Lovforslaget, gjort Rede for min Stilling til hele Sagen. Jeg har efter hele den Maade, hvorpaa jeg var bleven understøttet ved denne Sags Bearbejdelse af Proceßkommissionen, anset det for naturligt, at jeg ikke gjorde nogen Forandring i det Resultat, hvortil Kommissionen enten enstemmig eller gennem dens Flertal var kommen. Men, naar jeg i det Hele taget skulde følge dette Princip, saa kunde det ikke falde mig ind vilkårligt at gjøre Undtagelser paa et enkelt Punkt, blot fordi det mulig havde behaget mig mere, om Flertallet var blevet flyttet med en eller to Stemmer fra den ene til den anden Side. Der maa bevares en vis Konsekvens, naar man indtager et vist Standpunkt; ellers bliver der noget Halvt ved hele Sagen. Jeg stod derhos saa meget friere over for Spørgsmålene, som jeg ikke havde deltaget i Afstemningen, og det staar mig saaledes ogsaa aabent, naar Rigsdagen selv vil optage et Punkt som f. Ex. det i Forslaget under Nr. 59 omhand-